Libris.RO
Respect pentru oameni și cărți

SEBASTIEN DE CASTELL

DUELUL VRĂJILOR

Libris.ro

Libris.RO
Respect pentru oameni și cărți

DOI de VRĂJI

Libris.RO
Respect pentru oameni și cărți

PRIMA PROBĂ

Există trei cerințe pe care trebuie să le îndeplinești ca să câștigi statutul de mag printre Jan'Tep. Prima este forța, ca să îți aperi familia. A doua este abilitatea de a mânui magia care protejează neamul nostru. A treia este pur și simplu să ajungi la vârsta de șaisprezece ani. Mai erau câteva săptămâni până la ziua mea de naștere când am aflat că nu voi face niciunul din aceste lucruri.

Libris.RO
Respect pentru oameni și cărți

1

Duelul

Magii vârstnici spun că magia are gust. Vrăjile de ambră sunt asemenea unui condiment care îţi pişcă vârful limbii. Magia suflată este uşoară, aproape răcoroasă, asemănătoare cu senzaţia pe care o ai atunci când ţii o frunză de mentă între buze. Vrăjile de nisip, mătase, sânge şi fier... fiecare are propria-i aromă. Adevăratul adept – acel mag care poate face vrăji, chiar şi în afara oazei – le ştie pe toate.

Eu? Habar nu aveam ce gust aveau vrăjile supreme, şi tocmai din acest motiv aveam necazuri.

Tennat mă aştepta mai încolo, în interiorul celor şapte coloane din marmură care înconjurau oaza oraşului. Soarele care strălucea în spatele lui îi arunca umbra lungă pe drum, înspre mine. Alesese, probabil, locul tocmai pentru acest efect, iar asta dădea roade, pentru că aveam gura la fel de uscată precum nisipul de sub tălpi şi singurul gust pe care îl simţeam era cel al panicii.

– Nu face asta, Kellen, m-a rugat Nephenia, grăbind pasul ca să mă ajungă din urmă. Nu este prea târziu să renunţi.

M-am oprit în loc. Briza caldă dinspre sud se juca printre florile rozalii ale copacilor de tamarix care mărgineau

Libris.ro
Respect pentru oameni și cărți

strada. Petale minuscule pluteau în aer, lucind în soarele după-amiezii ca niște particule de foc magic. Mi-ar fi prins bine focul magic în acel moment. Sincer, m-aș fi mulțumit cu orice fel de magie.

Nephenia a observat că ezit și a adăugat, neajutorată:

– Tennat s-a lăudat prin oraș că te va schilodi dacă te va prinde.

Am zâmbit, mai ales pentru că era singura cale prin care puteam împiedica să mi se citească pe față acel sentiment de teamă pe care îl simțeam în stomac. Nu mă mai duelasem până atunci cu un mag, însă eram aproape convins că nu era o tactică prea eficientă să apari cuprins de groază în fața adversarului tău.

– Nu voi păți nimic, am spus eu, continuându-mi liniștit drumul către oază.

– Nephenia are dreptate, Kel, a spus Panahsi, gâfâind în timp ce se chinuia să țină pasul. Brațul lui drept era înfășurat într-un strat gros de bandaje, care-i țineau coastele laolaltă. Nu trebuie să te lupți cu Tennat din cauza mea.

Am încetinit puțin ritmul, abia abținându-mă să îmi dau ochii peste cap. Panahsi avea tot ce trebuia ca să devină unul dintre cei mai pricepuți magi ai generației noastre. Ba chiar ne-ar fi putut reprezenta clanul în instanță într-o bună zi, ceea ce ar fi fost o nenorocire, având în vedere faptul că trupul său bine clădit din naștere era contrabalansat de marea lui slăbiciune pentru tarta cu mure galbene, iar trăsăturile lui, altminteri frumoase, erau pocite de afecțiunea de piele care era rezultatul inevitabil al tartelor amintite. Neamul meu cunoaște multe vrăji, însă niciuna care să vindece de grăsime și de ciupitul de vărsat.

– Nu-i asculta, Kellen! a strigat Tennat când ne-am apropiat de cercul de coloane albe din marmură.

Libris.ro Respect pentru oameni și cărți

strada. Petale minuscule pluteau în aer, lucind în soarele după-amiezii ca niște particule de foc magic. Mi-ar fi prins bine focul magic în acel moment. Sincer, m-aș fi mulțumit cu orice fel de magie.

Nephenia a observat că ezit și a adăugat, neajutorată:

– Tennat s-a lăudat prin oraș că te va schilodi dacă te va prinde.

Am zâmbit, mai ales pentru că era singura cale prin care puteam împiedica să mi se citească pe față acel sentiment de teamă pe care îl simțeam în stomac. Nu mă mai duelasem până atunci cu un mag, însă eram aproape convins că nu era o tactică prea eficientă să apari cuprins de groază în fața adversarului tău.

– Nu voi păți nimic, am spus eu, continuându-mi liniștit drumul către oază.

– Nephenia are dreptate, Kel, a spus Panahsi, gâfâind în timp ce se chinuia să țină pasul. Brațul lui drept era înfășurat într-un strat gros de bandaje, care-i țineau coastele laolaltă. Nu trebuie să te lupți cu Tennat din cauza mea.

Am încetinit puțin ritmul, abia abținându-mă să îmi dau ochii peste cap. Panahsi avea tot ce trebuia ca să devină unul dintre cei mai pricepuți magi ai generației noastre. Ba chiar ne-ar fi putut reprezenta clanul în instanță într-o bună zi, ceea ce ar fi fost o nenorocire, având în vedere faptul că trupul său bine clădit din naștere era contrabalansat de marea lui slăbiciune pentru tarta cu mure galbene, iar trăsăturile lui, altminteri frumoase, erau pocite de afecțiunea de piele care era rezultatul inevitabil al tartelor amintite. Neamul meu cunoaște multe vrăji, însă niciuna care să vindece de grăsime și de ciupitul de vărsat.

– Nu-i asculta, Kellen! a strigat Tennat când ne-am apropiat de cercul de coloane albe din marmură.

Libris.ro Respect pentru oameni și cărți

Câțiva oameni bănuiau că făceam toate astea ca să o impresionez pe Nephenia, fata cu păr frumos, castaniu, și un chip care, deși deloc perfect, era perfect pentru mine. După felul în care mă privea acum, cu o îngrijorare vădită pentru binele meu, n-ai fi bănuit niciodată că ea abia dacă știuse de existența mea în toți acești ani de ucenicie petrecuți împreună. Ca să fiu sincer, nici ceilalți. Însă azi era altfel. Azi, toți îmi acordau atenție, chiar și Nephenia. Mai ales Nephenia.

Să fi fost, oare, din milă? Se prea poate, însă mă lua cu amețeli văzând îngrijorarea care i se citea pe acele buze pe care tânjisem să le sărut de când îmi dădusem seama pentru prima oară că sărutul nu însemna doi oameni care se mușcau. Senzația degetelor ei pe pielea mea... oare era prima oară când mă atingea?

Deoarece, în realitate, nu alesesem să lupt ca să o impresionez pe ea, i-am îndepărtat cu blândețe mâna și am pătruns în oază.

Am citit cândva că alte culturi folosesc cuvântul „oază" pentru a descrie un petic de pământ fertil în mijlocul deșertului, însă o oază Jan'Tep este ceva complet diferit. Șapte coloane din marmură se înălțau deasupra noastră, câte una pentru fiecare dintre cele șapte forme de magie adevărată. În interiorul cercului de zece metri nu existau nici copaci, nici vegetație, doar un covor strălucitor de nisip argintiu care, deși era iscat de vânt, nu trecea niciodată de limitele stabilite de coloane. În mijloc, se afla un bazin jos din piatră, plin cu ceva ce nu era nici lichid, nici aer, dar care strălucea atunci când se unduia asemenea valurilor. Aceasta era magia adevărată. „Jan."

Cuvântul „tep" înseamnă „neam", așadar vă puteți da seama că magia este atât de importantă pentru noi, încât înaintașii noștri au venit aici, la fel ca și celelalte neamuri

Libris.ro Respect pentru oameni și cărți

Câțiva oameni bănuiau că făceam toate astea ca să o impresionez pe Nephenia, fata cu păr frumos, castaniu, și un chip care, deși deloc perfect, era perfect pentru mine. După felul în care mă privea acum, cu o îngrijorare vădită pentru binele meu, n-ai fi bănuit niciodată că ea abia dacă știuse de existența mea în toți acești ani de ucenicie petrecuți împreună. Ca să fiu sincer, nici ceilalți. Însă azi era altfel. Azi, toți îmi acordau atenție, chiar și Nephenia. Mai ales Nephenia.

Să fi fost, oare, din milă? Se prea poate, însă mă lua cu amețeli văzând îngrijorarea care i se citea pe acele buze pe care tânjisem să le sărut de când îmi dădusem seama pentru prima oară că sărutul nu însemna doi oameni care se mușcau. Senzația degetelor ei pe pielea mea... oare era prima oară când mă atingea?

Deoarece, în realitate, nu alesesem să lupt ca să o impresionez pe ea, i-am îndepărtat cu blândețe mâna și am pătruns în oază.

Am citit cândva că alte culturi folosesc cuvântul „oază" pentru a descrie un petic de pământ fertil în mijlocul deșertului, însă o oază Jan'Tep este ceva complet diferit. Șapte coloane din marmură se înălțau deasupra noastră, câte una pentru fiecare dintre cele șapte forme de magie adevărată. În interiorul cercului de zece metri nu existau nici copaci, nici vegetație, doar un covor strălucitor de nisip argintiu care, deși era iscat de vânt, nu trecea niciodată de limitele stabilite de coloane. În mijloc, se afla un bazin jos din piatră, plin cu ceva ce nu era nici lichid, nici aer, dar care strălucea atunci când se unduia asemenea valurilor. Aceasta era magia adevărată. „Jan."

Cuvântul „tep" înseamnă „neam", așadar vă puteți da seama că magia este atât de importantă pentru noi, încât înaintașii noștri au venit aici, la fel ca și celelalte neamuri

Libris.ro Respect pentru oameni și cărți

În interiorul cercului puteam exersa toate vrăjile pe care le învăţaseră toţi iniţiaţii. Puteam contura cu degetele formele somatice mai bine decât oricare dintre iniţiaţi. Puteam intona perfect fiecare silabă, îmi puteam imagina clar cea mai ezoterică geometrie. Eram iscusit în toate aspectele care ţineau de invocarea vrăjilor, cu excepţia magiei înseşi.

– Renunţă la duel, Kellen, a spus Nephenia. Vei găsi o altă cale să treci probele.

Aceasta era, fireşte, adevărata problemă. Urma să împlinesc şaisprezece ani, iar aceasta era ultima mea şansă de a dovedi că aveam suficiente cunoştinţe de magie care să mă facă demn de a câştiga titlul de „mag." Asta însemna că trebuia să trec toate cele patru probe, începând cu duelul. Dacă pierdeam, eram obligat să mă alătur clanului Sha'Tep şi să îmi petrec tot restul vieţii gătind, făcând curăţenie şi slujind în casa unuia dintre foştii mei colegi de clasă. Ar fi fost o soartă umilitoare pentru oricare dintre iniţiaţi, darămite pentru un membru al familiei mele, pentru fiul lui Ke'heops însuşi! Eşecul ieşea din discuţie.

Fireşte, niciunul dintre aceste aspecte nu era motivul pentru care alesesem, de fapt, să-l înfrunt pe Tennat.

– Vă avertizez că legea nu le oferă protecţie celor care acceptă probele, ne-a reamintit Osia'phest, pe un ton blazat şi resemnat. Doar cei ale căror înzestrări le dau forţă să înfrunte duşmanul în luptă pot revendica titlul de „mag".

Peste oază s-a aşternut tăcerea. Cu toţii văzuserăm lista foştilor iniţiaţi care încercaseră să treacă probele înainte să fie pregătiţi. Cu toţii ştiam felul în care muriseră aceştia. Osia'phest m-a privit din nou.

– Sunteţi cu adevărat pregătiţi?

– Sigur, am răspuns eu.

Libris.RO
Respect pentru oameni și cărți

În interiorul cercului puteam exersa toate vrăjile pe care le învățaseră toți inițiații. Puteam contura cu degetele formele somatice mai bine decât oricare dintre inițiați. Puteam intona perfect fiecare silabă, îmi puteam imagina clar cea mai ezoterică geometrie. Eram iscusit în toate aspectele care țineau de invocarea vrăjilor, cu excepția magiei înseși.

– Renunță la duel, Kellen, a spus Nephenia. Vei găsi o altă cale să treci probele.

Aceasta era, firește, adevărata problemă. Urma să împlinesc șaisprezece ani, iar aceasta era ultima mea șansă de a dovedi că aveam suficiente cunoștințe de magie care să mă facă demn de a câștiga titlul de „mag." Asta însemna că trebuia să trec toate cele patru probe, începând cu duelul. Dacă pierdeam, eram obligat să mă alătur clanului Sha'Tep și să îmi petrec tot restul vieții gătind, făcând curățenie și slujind în casa unuia dintre foștii mei colegi de clasă. Ar fi fost o soartă umilitoare pentru oricare dintre inițiați, darămite pentru un membru al familiei mele, pentru fiul lui Ke'heops însuși! Eșecul ieșea din discuție.

Firește, niciunul dintre aceste aspecte nu era motivul pentru care alesesem, de fapt, să-l înfrunt pe Tennat.

– Vă avertizez că legea nu le oferă protecție celor care acceptă probele, ne-a reamintit Osia'phest, pe un ton blazat și resemnat. Doar cei ale căror înzestrări le dau forță să înfrunte dușmanul în luptă pot revendica titlul de „mag".

Peste oază s-a așternut tăcerea. Cu toții văzuserăm lista foștilor inițiați care încercaseră să treacă probele înainte să fie pregătiți. Cu toții știam felul în care muriseră aceștia. Osia'phest m-a privit din nou.

– Sunteți cu adevărat pregătiți?

– Sigur, am răspuns eu.

Libris.ro Respect pentru oameni și cărți

„Indiferent ce crezi că știi, nu scoate o vorbă, Shalla. Te implor."

– Pentru că ești ucenicul care a făcut să strălucească cele mai puține benzi, poți alege disciplina de magie pentru duel, Kellen, mi-a zis Osia'phest. Care este arma ta?

Toți s-au uitat la mine, încercând să ghicească ce voi alege. Aici, în oază, oricare dintre noi putea folosi o părticică din diferitele forme de magie – suficient cât să poți exersa această practică. Însă asta era nimic în comparație cu tot ce puteai face odată ce reușeai să faci să strălucească benzile pe care le deținei. Din moment ce Tennat avea la îndemână fierul și suflarea, trebuia să fiu nebun să o aleg pe vreuna din ele.

– Fier, am rostit eu suficient de tare cât să fiu sigur că mă auzise toată lumea.

Colegii mei de clasă s-au uitat la mine ca la un nebun. Nephenia s-a albit la față. Shalla a mijit ochii. Panahsi a dat să obiecteze, însă o privire pe care i-a aruncat-o Osia'phest l-a făcu să tacă.

– Nu te-am auzit bine, a spus încet profesorul nostru.

– Fier, am repetat eu.

Tennat a rânjit, o strălucire cenușie începând deja să șerpuiască din banda lui de fier de pe antebraț, încolăcindu-se în jurul mâinilor când el a început să invoce puterea. Toți cei prezenți știau cât de mult îi plăcea lui Tennat magia de fier, pentru că îți permitea să îți sfârteci și să îți ciomăgești inamicul. Se vedea cu ochiul liber că devenea din ce în ce mai entuziasmat, nerăbdător să mânuiască magia supremă. Mi-aș fi dorit să știu ce simțea.

Tennat era atât de nerăbdător, încât începuse deja să contureze cu degetele formele somatice specifice vrăjilor pe care avea de gând să le folosească împotriva mea. Unul dintre primele lucruri pe care le înveți în cazul unui duel

Libris.ro Respect pentru oameni și cărți

„Indiferent ce crezi că știi, nu scoate o vorbă, Shalla. Te implor."

– Pentru că ești ucenicul care a făcut să strălucească cele mai puține benzi, poți alege disciplina de magie pentru duel, Kellen, mi-a zis Osia'phest. Care este arma ta?

Toți s-au uitat la mine, încercând să ghicească ce voi alege. Aici, în oază, oricare dintre noi putea folosi o părticică din diferitele forme de magie – suficient cât să poți exersa această practică. Însă asta era nimic în comparație cu tot ce puteai face odată ce reușeai să faci să strălucească benzile pe care le deținei. Din moment ce Tennat avea la îndemână fierul și suflarea, trebuia să fiu nebun să o aleg pe vreuna din ele.

– Fier, am rostit eu suficient de tare cât să fiu sigur că mă auzise toată lumea.

Colegii mei de clasă s-au uitat la mine ca la un nebun. Nephenia s-a albit la față. Shalla a mijit ochii. Panahsi a dat să obiecteze, însă o privire pe care i-a aruncat-o Osia'phest l-a făcu să tacă.

– Nu te-am auzit bine, a spus încet profesorul nostru.

– Fier, am repetat eu.

Tennat a rânjit, o strălucire cenușie începând deja să șerpuiască din banda lui de fier de pe antebraț, încolăcindu-se în jurul mâinilor când el a început să invoce puterea. Toți cei prezenți știau cât de mult îi plăcea lui Tennat magia de fier, pentru că îți permitea să îți sfârteci și să îți ciomăgești inamicul. Se vedea cu ochiul liber că devenea din ce în ce mai entuziasmat, nerăbdător să mânuiască magia supremă. Mi-aș fi dorit să știu ce simțea.

Tennat era atât de nerăbdător, încât începuse deja să contureze cu degetele formele somatice specifice vrăjilor pe care avea de gând să le folosească împotriva mea. Unul dintre primele lucruri pe care le înveți în cazul unui duel